

РЕШЕНИЕ

№ 90

гр. ЛЕВСКИ, 15.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛЕВСКИ в публично заседание на шестнадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Стойка Г. Манолова Стойкова

при участието на секретаря Ваня Н. Димитрова
като разгледа докладваното от Стойка Г. Манолова Стойкова
Административно наказателно дело № 20234410200240 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Съдебното производство е образувано по постъпила жалба от Д. З. З., ЕГН*****, с адрес: гр. ***, чрез адв. Р. Р. – АК Плевен,

срещу НП №23-0293-000824/11.09.2023г. на началник РУ Левски при ОДМВР–Плевен.

Жалбоподателят оспорва издаденото наказателно постановление в частта, в която на основание чл. 175, ал.1, т.4 от ЗДвП на жалбоподателя е наложено наказание глоба в размер на 50 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от един месец. Счита наказателното постановление в тази му част за неправилно и незаконосъобразно, тъй като не било извършено такова нарушение. Навежда съображения, според които отивал да си заплати тока, като срещу СУ „Крум Попов“ се разминал с патрулен автомобил. Няколко метра след това паркирал на паркинга срещу пощата и слязъл, за да си плати тока. Малко след това спрял полицейски автомобил и служителите му наредили да премести МПС-то. Жалбоподателят изпълнил нареждането, след което му заявили, че ще му напишат акт, без да му обяснят за какво точно. Предположението му било, че ще е заради това, че е бил без обезопасителен колан и без светлини. Попитал може ли да си плати електроенергията, докато му съставят акт и полицаите му разрешили. Жалбоподателят си заплатил тока и се върнали при полицейските служители, които му връчили акта. Подписал акта и си тръгнал, по пътя видял, че в акта било написано и че не спрял при подаден сигнал за спиране, което не било

вярно.

Искането е съдът да отмени в обжалваната част наказателното постановление.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява. Представява се от упълномощен защитник, който поддържа жалбата.

Административнонаказващият орган началник РУ Левски не се явява и не се представлява.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

Жалбата е подадена в срок, поради което се явява допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Административнонаказателното производство е започнало с издаване на 22.08.2023г. АУАН, за това че на същата дата, в 13:32 часа, в гр. Левски, обл. Плевен, ул. Александър Стамболийски, срещу СОУ „Крум Попов“, с посока на движение към ул. Васил Левски, като водач на лек автомобил с рег. № ОВ5786ВМ, управлява посоченото МПС без да използва обезопасителен колан по време на управлението, с който е оборудван автомобилът;

управлява МПС, без да използва дневни или къси светлини през деня;

при подаден ясно видим сигнал със стоп палка по образец от униформен служител с униформен автомобил, в условията на дневна светлина и слънчево време не спира и продължава движението си.

Посочени като нарушени са разпоредбите на чл.70, ал.3 ЗДвП; чл. 103 от ЗДвП и чл. 137а, ал.1 от ЗДвП.

Въз основа на съставения акт е издадено обжалваното НП от началник РУ в ОДМВР Плевен, РУ–Левски, с което на жалбоподателя за извършеното нарушение по чл.70, ал.3 от ЗДвП, на основание чл. 185 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 20 лв.;

за извършеното нарушение по чл. 103 от ЗДвП, на основание чл. 175, ал.1, т.4 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 50 лв. и лишаване от право да управлява МПС за 1 месец;

за извършеното нарушение по 137а, ал.1 от ЗДвП, на основание чл. 183, ал.4, т.7 пр.1 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 50 лв.

В съдебно заседание са разпитани свидетели.

Актосъставителят твърди, че с колегата си са извършвали патрулно – постова дейност и преминавайки през кръстовището Пощата – ул. Крум Попов, забелязали автомобил без включени светлини и водачът без поставен обезопасителен колан. Попитал колегата си дали вижда водача, който отговорил утвърдително. Казал му да пусне светлинен сигнал, а актосъставителят подал стоп палка. Посочва в показанията си, че водачът минал покрай тях и не спрял. Обърнали и последвали автомобила. Установили, че водачът бил спрял срещу пощата - до Изи пей. Жалбоподателят бил помолен от св. П. да вземе документите и да паркира на място, което е безопасно, след което бил съставен актът.

Актосъставителят заявява, че подал стоп – палка, а колегата му включил

светлинния сигнал. Водачът не е управлявал автомобила бързо и съставилият акта не може да даде отговор на въпроса дали водачът е възприел сигнала за спиране.

Свидетелят П. – мл. ПИ в РУ – Левски посочва в показанията си, че с колегата си забелязали автомобил, който се движел без светлини. Колегата му подал сигнал със стоп палка, но водачът не спрял след подаване на сигнала, а малко по – късно до пункта за заплащане на сметки. Според свидетеля от мястото на подаване на сигнала със стоп палка до спирането на водача разстоянието е около 20-30 метра, като водачът е възприел сигнала за спиране, подаден със стоп палка от актосъставителя.

От така събрания доказателствен материал обаче не бе доказано по несъмнен и категоричен начин, че на инкриминираната дата и час жалбоподателят З. е възприел подадения от служителите на РУ - Левски сигнал със стоп палка. Съдът споделя възражението на упълномощения защитник, че е житейски нелогично водачът да не спре на полицейски сигнал, а на 20-50 метра, според показанията на служителите на РУ – Левски, да паркира.

Разпоредбата на чл. 170, ал.3 от ЗДвП задължава контролния орган да подаде своевременно ясен сигнал за спиране със стоп – палка, при който за водача на ППС да е оформено убеждението, че този своевременно подаден сигнал за спиране е предназначен за него, след което следва задължението да спре най – вдясно на пътното платно или на посоченото от контролния орган място. Сигнал за спиране може да бъде подаден и от движещ се полицейски автомобил или мотоциклет.

За да е осъществен съставът на нарушение по чл. 103 от ЗДвП следва да е подаден своевременно и ясен сигнал за спиране от контролен орган, който да е предназначен за конкретния водач на ППС, като въпреки възприетия сигнал водачът да не е изпълнил задължението си да спре плавно в най – дясната част на пътното платно или на посочено от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите разпореждания.

Предвид изложеното съдът намира, че жалбоподателят не е осъществил състава на вмененото му административно нарушение.

Невъзможността да се достигне до категоричен извод, че от обективна и субективна страна жалбоподателят е извършил нарушението, води до отмяна на наказателното постановление в обжалваната му част.

Доказателствената тежест е за наказващия орган, който трябва да установи по категоричен и недвусмислен начин както законосъобразността на издаденото от него наказателно постановление, така и неговата доказаност, което в случая не е сторено.

Описаната в АУАН и възпроизведена в НП фактическа обстановка не бе доказана в хода на съдебното дирене.

По изложените съображения съдът намира, че в обжалваната му част наказателното постановление следва да бъде отменено като незаконосъобразно.

Разпоредбата на чл. 63, ал.4 ЗАНН предвижда, че съдът се произнася по въпроса за веществените доказателства, отнетите вещи в полза на държавата и разноските по делото.

Представено е пълномощно, с което жалбоподателят е упълномощил адв. Р. Р. да го представлява по делото. Правото на адвоката да окаже безплатна адвокатска помощ на лице по чл. 38, ал.1, т.2 от ЗА е установено със закон. Когато в съдебното производство насрещната страна дължи разноски, съгласно чл. 38, ал.2 от ЗА, адвокатът оказал на страната безплатна правна помощ, има право на адвокатско възнаграждение в размер, определен от съда, което възнаграждение се присъжда на адвоката. За да упражни последният това свое право, е достатъчно да представи сключен със страната договор за правна защита и съдействие, в който да посочи, че договореното възнаграждение е безплатно на основание чл. 38, ал.1, т.2 от ЗА. Налице са посочените предпоставки, поради което следва да бъде заплатено от ответника адвокатското възнаграждение в размер на 400 лв.

На основание изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НП №23-0293-000824/11.09.2023г. на началник РУ Левски при ОДМВР – Плевен в частта, в която на **Д. З. З., ЕГН*******, с адрес: гр.***, на основание чл.175, ал.1, т.4 от ЗДвП е наложена глоба в размер на **50 лв.** и лишаване от право да управлява МПС за срок от **един месец**, като **незаконосъобразно**.

В останалата част НП като необжалвано е влязло в сила.

ОСЪЖДА ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ НА МИНИСТРЕСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ – ПЛЕВЕН, да заплати на адвокат Р. Р. за осъществена по реда на чл. 38, ал.1, т.3 от Закона за адвокатурата адвокатска защита, адвокатско възнаграждение в размер на 400 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред ПАС в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Левски: _____